Mrs. P. Nagendram

உ

சிவமயம்

நித்திய கருமவிதி

இஃது

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்

செய்தது

விபூதியைப்பற்றிய பொதுவிளக்கம்

அநுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

சைவசமய நூல்கள்

அபிராமி அந்தாதி	—	1 - 75
அபிராமி பதிகம்	—	75
அபிராமி மகிமை	—	2 - 50
அருணுசலேசர் பதிகம்	—	50
எட்டுக்குடியேசல் — —	—	—
இருபத்தைந்து சில்லறைக்கோவை	—	4 - 50
கந்தரலங்காரம் —	—	50
கவசநூற் கோவை —	—	1 - 25
கந்தர்சட்டி கவசம் ஆறுபடை வீடு	—	1 - 50
கந்தர்சட்டி கவசம் (பொக்கற் அளவு)	—	75
கதிர்காம முருகன் கீர்த்தனங்கள்	—	75
கதிர்காம வேலவர் —	—	1 . 50
கந்தரனுபூதி —	—	50
கெருடப் பத்து —	—	50
கோளறு திருப்பதிகம் —	—	— —
சகலகலாவல்லி மாலே —	—	50
சண்முக கவசம் —	—	40
சந்தியாவந்தன ரகசியம் —	—	— —

உ

கணபதி துணை

நித்திய கரும விதி

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம் — புத்தகசாலை,

யாழ்ப்பாணம்.

மற்ச மாமிசம் புசிப்பவருக்குப் பிரணவங் கூடாது; சிகராதி பஞ்சாக்ஷரங்கூடாது; அவர் நகராதி பஞ்சாக்ஷரம் பிரணவம் கூட்டாது உச்சரிக்கக்கடவர். சிவாகமத்திலே தமக்கு விதிக்கப்படாததைச் செய்து பயனையும் இழந்து நரகத்தையும் அடைவதுபுத்தியாகாது.

கணபதி துணை

நித்தியகரும விதி

சைவசமய மரபிலே பிறந்தவர் எல்லாரும் ஏழாம் வயசிலாவது ஒன்பதாம் வயசிலாவது சமயதீக்ஷை பெற்று, அநுட்டானஞ் செவ்வையாகப் பழகிக்கொண்டு, மரணபரியந்தம் விடாதுசெய்க.

நாள்தோறுஞ் சூரியோதயத்துக்கு முன்னே நித்திரைவிட்டெழுந்து. சிவ சிவ என்று நெற்றியில் விபூதி தரித்துக், கணபதயே நம என்று குட்டிக், குருப்பியோ நம என்று கும்பிட்டுச், சிவபெருமானை இருதயத்திலே தியானித்து ஒரு தோத்திரமாவது சொல்லிக்கொள்க.

அதன்பின் எழுந்து, புறத்தேபோய் மலசல மோனசஞ் செய்து. சௌசம் பண்ணித் தந்தசுத்தி செய்து முகங்கழுவி, நெற்றியில் விபூதி இட்டுக்கொள்க.

நீர்நிலையை அடைந்து ஸ்நானஞ் செய்து. ஈரந்துவட்டி, நெற்றியில் விபூதி இட்டு, உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரந் தரித்துக் கொள்க.

அநுட்டான பாத்திரத்தை வெள்ளையிட்டு அலம்பிச், சுத்தசலம் பூரித்துச். சுத்த பூமியிலே சிறிது சலம்விட்டு, அதன்மேற் பாத்திரத்தை வைத்துக் கிழக்கு முகமாக வேனும், வடக்கு முகமாகவேனும் இருந்து விபூதி இட்டுக்கொண்டு அநுட்டானம் பண்ணுக.

வியாதியினுலே ஸ்நானஞ் செய்ய மாட்டாதவர் கைகால் கழுவி, ஈர வஸ்திரத்தினுல் உடம்பெங்குந் துடைத்து. உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரத்தினுல் ஈரந்துவட்டி, நெற்றியில் விபூதியிட்டு,

வேறு உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரந் தரித்து ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு அநுட்டானம் பண்ணுக. அதுவுஞ் செய்யமாட்டாதவர் நெற்றியில் விபூதியிட்டுச் சிவபெருமானைத் தியானித்துச் சிவமூல மந்திரத்தை மன சிலே சிந்தித்துக் கொண்டு கிடக்க.

வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள பெண்கள் மூன்று நாளுஞ் சிவமூல மந்திரத்தை மன சிலே சிந்தித்துக்கொண்டு, நான்காம் நாள் ஸ்நானஞ் செய்து அநுட்டானம் பண்ணுக.

மூல மந்திரம்

சிவமூலமந்திரம் — நமசிவாய:
தேவிமூலமந்திரம் — உமாதேவ்யை நம:
விக்கினேசுர மூலமந்திரம் — கணபதயேநம:
சுப்பிரமணிய மூலமந்திரம் —
சரவணபவாய நம:
சூரிய மூலமந்திரம் — சிவசூர்யாய நம:

பதினெரு மந்திரம்

ஈசாநாய நம தற்புருஷாய நம அகோராய நம வாமதேவாய நம சத்தியோசாதாய நம	இந்த ஐந்தும் பிரம மந்திரம்
இருதயாய நம சிரசே நம சிகாயை நம கவசாய நம நேத்திரோப்பியோ நம அஸ்திராய நம	இந்த ஆறும் அங்க மந்திரம்

ஆசமன மந்திரம்

ஆத்தும தத்துவாய சுவதா
வித்தியா தத்துவாய சுவதா
சிவ தத்துவாய சுவதா.

உ

கணபதி துணை

அநுட்டான விதி

பூமிசுத்தி

அஸ்திராயபடு என்று தானிருக்கும் பூமி யைச் சலத்துளியினுலே தெளிக்க.

கணபதி குரு வந்தனம்

கணபதயே நம என்று குட்டி
குருப்பியோ நம என்று கும்பிடுக.

சலசுத்தி

அநுட்டான சலத்தை,

நமசிவாய என்று வலக்கைச் சுட்டுவிரல் நடுவிரல்களை உள்ளே மடக்கிப், பெரு விரலுக்கும் அணிவிரலுக்கும் நடுவாக நிரீக்ஷணமும்,

அஸ்திராயபடு என்று பெருவிரனுதியையுஞ் சுட்டுவிரனுதியையுஞ் சேர்த்து ஒலி யெழுப்புதலினுலே திக்குபந்தனமும்,

கவசாய வௌஷடு என்று நீட்டிய சுட்டுவிர லினுலே அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

ஆசமனம்

ஆத்தும தத்துவாய சுவதா
வித்தியா தத்துவாய சுவதா
சிவ தத்துவாய சுவதா

என்று பெருவிரலடியிற் சார்ந்த உழுந் தமிழ்ந்து சலத்தினுல் ஆசமனஞ்செய்து,

அஸ்திராயபடு என்று அதரங்களிரண்டை யும் பெருவிரலடி கொண்டு இடமாக இரண்டுதரமும், உள்ளங்கை கொண்டு கீழாக ஒருதரமுந் துடைத்துக் கைகழுவி,

இருதாய வௌஷடு என்று பெரு விர லோடுகூடிய அணி விரலினுலே முகம், வலமூக்கு, இடமூக்கு, வலக்கண், இடக் கண், வலக்காது, இடக்காது, கொப் பூழ், மார்பு, வலத் தோள், இடத்

தோள், சிரசு என்னும் இப்பன்னிரண்டிடங் களையும் தொட்டு விடுக.

விபூதி சுத்தி.

விபூதியை வலக்கைப் பெருவிரல் நடுவில் அணிவிரல்களால் எடுத்து. இடக்கையில் வைத்துக்கொண்டு,

அஸ்திராய படு என்று விபூதியிலே சலத்தைத் தெளித்து, அவ்விபூதியில் ஒரு சிறுபங்கைப் பெருவிரல் அணிவிரல்களினுலே தொட்டு

அஸ்திராய உம் படு என்று என்று இராக்ஷதர் பொருட்டு நிருதிமூலையிலே தெறித்து விபூதியை,

நமசிவாய என்று நிரீக்ஷணமும்,

அஸ்திராய படு என்று திக்கு பந்தனமும், கவசாய வௌஷடு என்று அவகுண்டனமுஞ் செய்து, வலக்கையால் மூடிக்கொண்டு,

ஈசாநாயநம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரங்களாலும் அபிமந்திரிக்க

விபூதி ஸ்நானம்

வலக்கையின் பெருவிரலணி விரல்களால் விபூதித் தூளியை எடுத்து

அஸ்திராய படு என்று தலை தொடங்கிக் காலளவும் பூசி, இடக்கையில் உள்ள விபூதியைப் பெருவிரலோடு கூடிய நடு விரலினுலே

இருதயாய நம என்று சலம் விட்டு

கவசாய வௌஷடு என்று குழைத்து, நடு விரல் மூன்றினுலும்,

ஈசாநாய நம என்று சிரசிலும்,
தற்புருஷாய நம என்று நெற்றியிலும்
அகோராய நம என்று மார்பிலும்,
வாமதேவாய நம என்று தொப்பூழிலும்,
சத்தியோசாதாய நம என்று வலமுழந்தாள், இடமுழந்தாள், வலப்புயம், இடப்புயம்' வலமுழங்கை, இடமுழங்கை, வலமணிக்கட்டு இடமணிக்கட்டு, வலவிலா, இடவிலா. முதுகு, கழுத்து என்னும் மற்றையிடங் களிலுந் திரிபுண்டரமாகத் தரிக்க.

மந்திர ஸ்நானம்

எஞ்சிய விபூதியோடு கைநிறையச் சலம் விட்டுக் கும்பக முத்திரையாகப் பிடித்துக் கொண்டு,

ஈசா நாயநம என்பது முதலிய ஐந்து மந்திரத்தை உச்சரித்துச் சிரசிலே புரோக்ஷித்துவிட்டுக் கை கழுவுக.

ஆசமனம்

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

பிராயாணமம்

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வல மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒருதரமும், அணிவிரலினால் இடமூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒரு தரமுமாக,

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தை மூன்றுதரம் உச்சரித்து

நமசிவாய என்று வலக்காதைப் பொத்துக.

சிவதீர்த்த கரணம்

இருதயாய வௌஷடு என்று புருவநடுவில் உள்ள அமிர்தத்தை நுனிதிளைந்த சுட்டு விரலினுல் எடுத்துச் சலத்தினிடத்தே வைத்து,

நமசிவாய என்று அபிமந்திரித்து

அஸ்திராய படு என்று திக்குபந்தனமும்,

கவசாய வௌஷடு என்று அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

மந்திராபிஷேகம்

வலக்கையினுற் சலத்தை அள்ளி இடக் கையில் விட்டுக் கும்பகமுத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு,

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தை உச்சரித்துச் சிரசிலே புரோக்ஷிக்க.

மார்ச்சனம்

சலத்தை வலக்கையால் மூடி,

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தினால் அபிமந்திரித்து, வலக்கையினாலே, சலத்தை எடுத்து இடக்கையில் விட்டு வைத்துக்கொண்டு, அவ்விடக்கையினின்றுங் கீழே ஒழுகுகின்ற சலத்தை வலக்கையினாலே,

ஈசாநாய வௌஷடு என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தினாலே சிரசின் மேலே தெளித்து விடுக.

அகமர்ஷணம்

எஞ்சிய சலத்தை இடக்கையினின்றும் வலக்கையில் விட்டு, மூக்குக்குச் சமீபத்திலே பிடித்துக் கொண்டு, அந்தச் சலம் வெண்ணிறமுடைய தருமவடிவமாகி இட மூக்கினாலே உள்ளே புகுந்து அங்குள்ள பாவத்தை அழித்ததாகவும்,

அந்தப் பாவம் மைக்குழம்பு போல வல மூக்கினுலே புறத்தே நீங்கிக் கையில் வந்ததாகவும், பாவித்து வலக்காற் பெரு விரலிற் சுவாலிக்கும் அக்கினியிலே

அஸ்திராய உம் படு என்று புருவமுரிப்புடனே விட்டு, அந்தப் பாவஞ் சாம்பரானதாகப் பாவித்து

அஸ்திராய படு என்று கைகழுவுக,

ஆசமனம்

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

கவசவேஷ்டனம்

கவசாய வௌஷடு என்று வலக்கையிற் சலத் தினுலே தன்னை வலமாகச் சுற்றுக.

தருப்பணம்

இரண்டு கையும் நிறைந்த சலத்தினுலே நமசிவாய என்று மூன்றுதரந் தருப்பணஞ் செய்து

நமசிவாய என்று பத்துத் தரஞ் செபித்து நமசிவாய என்று மீண்டும் ஒருதரம் தருப்பணஞ் செய்க.

ஈசாநாய சுவாகா என்பது முதலிய பதிெனாரு மந்திரத்தினால் ஒருதரம் தருப்பணஞ் செய்து

உமாதேவ்யை சுவாகா என்றும்
கணபதயே சுவாகா என்றும்
சரவண பவாய சுவாகா என்றும்
ஒவ்வொரு தரந் தர்ப்பணஞ் செய்க.

ஆசமனம்

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

நீர்த்தோபசங்காரம்

முன்னே சலத்திலே வைத்த அமிர்தத்தை இருதாய வௌஷடு என்று நுதிவளைந்த சுட்டு விரலினால் எடுத்துப் புருவ நடுவிலே ஒடுக்கி விடுக.

சூரியோபஸ்தானம்

இரண்டு கை நிறையச் சலம் விட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தை உச்சரித்து

சிவசூரியாய சுவாகா என்று ஒரு தரந் தருப்பணஞ் செய்க.

அஸ்திராய படு என்று தான் இருக்கும் பூமியைச் சலத்தினலே புரோக்ஷித்து,

வடக்குமுகமாக ஆசனத்திருந்து, முன்போலக் குட்டிக் கும்பிட்டுப் பிராணுயாமஞ் செய்து சிவபெருமானுடைய உருவத் திருமேனியாகிய உருத்திர வடிவத்தைத் தியானிக்க

உருத்திரத் தியானம்

மைக்களமு மான்மழுவும் வரதமுட னபயமுறும்
மெய்க்கரமு நாற்புயமும் விளங்குபணிக் கொடும்பூணுஞ்
செக்கருறு மதிச்சடையுஞ் சேயிழையோர் பாகமுமாய்
முக்கணிறையாங் காண முன்னின்றே யருள்புரிந்தான்.

இப்படித் தியானித்துக்கொண்டு, சிவ மூலமந்திரத்தை நூற்றெட்டுத் தரமும், தேவி மூலமந்திரம், கணபதி மூலமந்திரம், சுப்பிரமணிய மூலமந்திரம் என்னும் இவைகளைத் தனித்தனியே பத்துத் தரமுஞ் செபித்துப், பின்பு முன்போலக் குட்டிக் கும்பிட்டுப் பிரணயாமஞ் செய்து தோத்திரம் பண்ணுக.

சிவஸ்தோத்திரம்

முடிகொண்மத்தமு முக்கண்ணிணுக்கு முறுவலிப்புந்
துடிகொண்டகையுந்துதைந்த வெண்ணீறுஞ்சுரிகுழலாள்
படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித்தோலு மென்பாம் நெஞ்சிற்
குடிகொண்டவா தில்லையம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே.

கடையவனேனைக் கருணையினாற் கலந்தாண்டுகொண்ட
விடையவனே விட்டிடு திகண்டாய் விறல்வேங்கையின் றோல்
உடையவனே மன்னுமுத்தர கோசமங்கைக்கரசே
சடையவனே தளர்ந்தே னெம்பிரா னென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

வேதநாயகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதொருபாகா போற்றி மறுசமயங்கண் மாளப்
பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞகாபோற்றி யான்செய்
பாதகமனைத்தும் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி போற்றி.

சீராருஞ் சதுர்மறையும் தில்லைவா ழந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
ஏராரு மணிமன்று ளெடுத்த திருவடி போற்றி.

தேவி ஸ்தோத்திரம்

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தழுவு சைவநெறி திருநீற்றினொளி விளங்க
அரந்தைகெடப் புகலியர்கோனமுதுசெயத் திருமுலைப்
சுரந்தளித்த சிவகாமசுந்தரிபூங் கழல்போற்றி. [பால்

விநாயக ஸ்தோத்திரம்

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாளத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

சுப்பிரமணிய ஸ்தோத்திரம்

மூவிரு முகங்கள் போற்றி
முகம்பொழி கருணைபோற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற விராறு
தோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேண்
மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி
திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

சமயகுரவர் நால்வர் தோத்திரம்

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்
கோன் கழல் போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்த
பிரானடி போற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர்
பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாதவூரர் திருத்தாள்போற்றி.

அறுபத்துமூவர் தோத்திரம்

தத்து மூதெயின் மூன்றுந் தழலெழ
முத்துமூரன் முகிழ்ந்த நிராமயன்
சித்து மூர்த்திதன் றாளிணை சேராறு
பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம்.

இப்படித் தோத்திரம்பண்ணி எழுந்து,
இந்திராய நம என்று கிழக்கிலும்,
அக்நயே நம என்று தென்கிழக்கிலும்,
யமாய நம என்று தெற்கிலும்,
நிருதயே நம என்று தென்மேற்கிலும்,
வருணுய நம என்று மேற்கிலும்,
வாயுவே நம என்று வடமேற்கிலும்.
குபேராய நம என்று வடக்கிலும்
ஈசாநாய நம என்று வடகிழக்கிலும்
கும்பிட்டு,

பார்வதீசமேத பரமேசுவராய நம என்று வடக்கு நோக்கி மூன்று தரஞ் சாட்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எ ழு ந் து ஆசமனஞ் செய்க.

அஸ்திராய படு என்று இருக்குமிடத்தைச் சலத்தினுற் தெளித்து, அ த னை த் தொட்டுக் கண்ணிலொற்றிக்கொண்டு சலத்தைத் தூரத்திலே கால்படாதவிடத்தில் விட்டுவிடுக.

அநுட்டான விதி முற்றிற்று.

சூரிய நமஸ்காரவிதி

சூரிய மண்டலத்தைத் தரிசித்து, வெண் டாமரைப் பூவின் மேலே செவ்வொளி யையுடைய வட்ட மண்டலத்தினடுவே உள்ளவராய், மாதுளம்பூ நிறத்தின ராய், ஒருதிருமுகமும் இரண்டு திருக் கண்ணும் இரண்டு திருப்புயத்திலும் பொருந்திய அலர்ந்த வெண்டாமரைப் பூநாளம் இரண்டு பிடித்த இரண்டு திருக்கையும் உடையவராய்ச், சிவந்த வஸ்திரந் தரித்தவராய் உள்ள சூரிய மூர்த்தியைத் தியானித்து.

சிவசூரியாய நம என்று செந்தாமரைப்பூ முதலிய செம்பூக்களைத் தூவி,

பேசிடுவெண்டாமரையாசனனாகிச் சிவந்த
பேரொளிசேர்தரு விருத்தமண்டல மத்தியனாய்
ஆசறுமாதுளங்கமலர்போலு நிறத்தினனாய்
அலர்ந்தனவாயிருபுயங்களடைந்தவெண்டாமரை
காசறுநாளம்பிடித்த கையிரண்டினோடு [யின்
கருதுமொருமுகமிரண்டுகண்களுடையவனாய்த்
தேசுமலிசெய்யவுடைதனையுடுத்தோனாகித்
திகழ்சிவசூரியனை நிதஞ்சிந்தனை செய்திடுவாம்.

விளங்குதண்டி முதலோரால் சேவிக்கப்படுவோன்
விமலன் முதனாற் சிங்கபதாசனத்தின் மேலோன்
களங்கமில்லாத் தீத்தைமுதற் சத்திகணசகிதன்
கருதருணமணியொளியன் கடோற்கான்மமூர்த்தி
துளங்கலிறன்னங்கந்தன்னங்க மெனுங்கிரகந்
தொகுமுடுவாதியசூழச்சுவேதகஞ்சத்தியவர்ந்தோன்
வளங்கொள்சுவேதாம்புசத்தோட்கரனிரு நல்விழியோன்
வருசிவசூரியன்காக்க மகிழ்ந்தடியேங்களையே.

என்று தோத்திரம்பண்ணி, இரண்டு தரம் ஆன்மப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்து,

வைகர்த்தனய நம :
விவஸ்வதே நம :
மார்த்தாண்டாய நம :
பாஸ்கராய நம ;
ரவியே நம :
லோகப்பிரகாசாய நம .
லோகசாஷிணே நம :
திருவிக்கிரமாய நம :
ஆதித்தியாய நம :
மகாசூரியாய நம :
அம்சுமாலிநே நம :
திவாகராய நம :

என்னும் பன்னிரண்டு திருநாமத்தைச் சொல்லிப் பன்னிரண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து. எழுந்து கும்பிட்டு, விரும்பிய வரங்களை வேண்டிக்கொள்க.

கோ பூசா விதி

கபிலே நந்தே நம:
கபிலே பத்திரே நம:
கபிலே சுசீலே நம:
கபிலே சுரபே நம.
கபிலே சுமநசே நம:

என்று பசுவைப் பூசித்து அதற்கு ஒரு பிடி புல்லுக் கொடுக்க.

போசன விதி

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண்டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

என்னுந் தேவாரத்தை மனசினுலாவது வாக்கினுலாவது உச்சரித்துக்கொண்டு,

அஸ்திராயபடு என்று வலக்கையணி விரலி ஞல் அன்னத்தின் மேலே சலம் புரோ ஷித்து,

சிவகுருப்பியோ நைவேத்தியம் சுவாகா என்று சிவபெருமானுக்கும் குரவருக்கும் நிவேதனஞ் செய்து, வலவுள்ளங்கையிலே சலத்தை விட்டு,

ஈசாநாய சுவாகா என்று அந்த அன்னத் தைச் சுற்றி, எஞ்சிய உழுந்தமிழ்ந்த சலத்தை,

தற்புருஷாய சுவாகா என்று ஆசமனஞ் செய்து அன்னத்தைப் பிசைந்து, அஸ்திராய உம்படு என்று உதராக்கினி யைச் சொலிப்பித்து,

நமசிவாய என்று மனசிலே சிந்தித்து, அந்தச் சிந்தனையோடு போசனஞ் செய்து கொண்டெழுந்து, புறத்தே போய்க் கையிரண்டுங் கழுவிச், சலம் வாயிலே கொண்டு இடப்பக்கத்திலே

கொப்பளித்துக் கைகால் கழுவி, நெற்றியிலே சிவசிவ என்று விபூதி இட்டுக் கொள்க.

இரவிலே போசனம் பண்ணும் பொழுது விளக்கவிந்தால் போசனம் பண்ணுது அவ்வன்னத்தை வலக்கையினுலே மூடி விளக்கேற்றிவரும் வரையும் சிவமூல மந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித் துக்கொண்டிருந்து விளக்கேற்றி வந்த பின் போசனம் பண்ணுக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரும்பதவுரை

அகமர்ஷணம்: உள்ளே கடைதல்

அதரம் : கீழுதடு.

அநுட்டானம் : விதிப்படி ஒழுகுதல், சந்தியாவந்தனம்.

ஆசமனம்: நீர் உட்கொள்ளுதல்

ஓம் : பிரணவம் - அ + உ + ம் முறையே ஆன்மா, ஆதிசக்தி, மலம்.

கவசவேஷ்டனம் : சுற்றுமதிலாய காப்பு.

கும்பகம் : உள்ளே வாயுவை நிறுத்துதல்.

சந்தியாவந்தனம் : பகல் இரவுகளின் சந்தியாகாலங்களில் வணக்கஞ் செய்தல்.

சிகராதி பஞ்சாட்சரம் : சி என்ற எழுத்தை முதலாயுள்ள ஐந்து எழுத்துக்கள்.

சுவதா, சுவாகா, வௌஷடு, படு; மந்திரங்களின் இறுதி வாக்கியங்கள் ஒவ்வொரு கிரியைக்கேற்றவாறு உச்சரிக்கப்படும்.

தருப்பணம்: நீரையிறைத்தல்.

திக்குபந்தனம்: அட்டதிக்குகளையும் கட்டுதல்.

திரிபுண்டரம்: மூன்று வரிகள் இரேகைகள்.

நகராதி பஞ்சாக்கரம்: ந என்ற எழுத்தை முதலாயுள்ள ஐந்து எழுத்துக்கள்

நிரீக்ஷணம்: பார்த்தல்

நிருதி: தென்மேற்கு

நுதி: நுனி.

பிராணயாமம்: பிராணவாயுவை உள்ளே நிறுத்துதல்.

புருவமுரிப்பு: இங்கே நெற்றிப் புருவத்தைக் குறிக்கின்றது.

புரோக்ஷித்தல்: துடைத்தல்

மார்ச்சனம்: தெளித்தல்

முத்திரை: கைவிரல்களைக் கொண்டு செய்யும் வடிவம் அடையாளம்.

உ
சிவமயம்

விபூதி

சிவபெருமானையே பரமபதியெனக்கொண்டு வழிபடும் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அன்பினிலைக்கு அடையாளமாகத் தரிக்கத்தக்கன சிவசின்னங்களாகிய விபூதி, உருத்திராக்ஷம் என்னும் இரண்டுமேயாம்.

விபூதி வரலாறு :

திருவருளுருவாகிய உமாதேவியார் தமக்குப் பத்தினியாகத் தோன்ற, ஆணவமலத்தை நீக்கியருளும் வேதியராகிய சிவபெருமான் பிரளய வெள்ளமே நீராகவும், அளவில்லாத அண்டங்களே மண்டபங்களாகவும், சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூவுலகமே வேதிகையாகவும், விஷ்ணு, பிரமன், அரி முதலிய தேவர்கள் யாவரும் அவிப்பாகமாகவும், உயிர்களே பசுக்களாகவும் கொண்டருளித் தமது நெற்றியாகிய குண்டக்கணுள்ள அக்கினிக் கண்ணினின்றும் அக்கினியை மூட்டி யாகஞ் செய்தனர். அந்த யாகத்தினின்றும் தோன்றிய வெண்திருநீற்றை அகங்கார மமகாரமாகிய அகப்புறப்பற்றுக்களழியுமாறு விஞ்ஞானகலர்,

பிரளயாகலர், சகலர் என்னும் மூவகை ஆன்மாக் களுஞ் சரீரத்தில் தரிக்குமாறு அமைத்தனர் என நூல்கள் கூறுநிற்கும்.

விபூதி இலக்கணம் :

விபூதியாவது நல்லிலக்கணமுடைய பசுவின் சாணத்தைக் கொள்ளவேண்டிய முறைப்படிகொண்டு, மந்திரங்களாலுருட்டி, அக்கினியினுலே தகிப்பித்த திருநீறும்.

விபூதியின் பெயரும் காரணமும் :

விபூதி, நீறு, பசுமம் (பற்பம்), பசிதம், சாரம், இரக்ஷை எனப் பெயர் பெறும். வி = மேலான, பூதி= ஐசுவரியம். எனவே தன்னைத் தரித்தவர்களுக்கு அழி தலில்லாத மேலாய ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்தலால் விபூதி எனப் பெயர் பெற்றது. ஈண்டு ஐசுவரிய மென்பது முத்திப் பேற்றினையாம். அதுவே மேலான ஐசுவரியம் எனப்படும். இங்ஙனமாகவும் இராமாநுசர் முதலிய பாஞ்சராத்திர மதத்தர்கள் செல்வமெனப் பொருள்கொண்டு நிந்தித்து அதிபாதகத்துக்காளாயி னர். பாவங்களையெல்லாம் நீறுக்கலால் நீறெனவும், பசுமம், பற்பம் எனவுஞ் சொல்லப்படும். அறியா மையழியும்படி சிவஞானமாகிய சிவத்துவத்தை விளக் கலாற் பசிதமெனப்படும், உயிர்களது மலத்தைத்

கழுவுதலால் சாரம் எனப்படும். ஆன்மாக்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்கி இரக்ஷித்தலால் இரக்ஷை (இரக்கை) எனப்படும்,

கோமயப்பசு :

விபூதி உண்டாக்குதற்குக் கோமயம் (சாணம்) கொள்ளுமிடத்துக் கன்று பிரசவித்துப் பத்துநாட் சூதகமுடைய பசு, கன்று பிரசவியாத கிடாரி, வியாதியுடைய பசு, தன் கன்று சாவப்பெற்ற பசு, கிழப்பசு, மலட்டுப் பசு. மலத்தைத் தின்னும் பசு ஆகிய இப்பசுக்களல்லாத மற்றைய பசுக்களே நல்லனவாம். அவைகளிலும் பிராமணர்க்கு வெள்ளை நிறப் பசுவும், க்ஷத்திரியர்க்குச் சிவப்புநிறப் பசுவும் வைசியர்க்குப் பொன்நிறப் பசுவும், சூத்திரர்க்குக் கருநிறப் பசுவும் உத்தமமாம்.

கோமயங் கொள்ளும் முறை :

பசுவின் சாணத்தைக் கொள்ளுமுறை சாந்திகம், பௌட்டிகம், காமதம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள் சாந்திகமாவது கோமயமிடும்போது பசுவின் பிற்றட்டிலே கைவைத்தேற்பது. பௌடிகமாவது சாணம் பூமியில் விழுமுன் தாமரையிலையில் ஏற்பது. காமதமாவது பூமியில் விழுந்தபின் மேல் கீழ் தள்ளியெடுப்பது. இவற்றுள் பௌட்டிகம் உத்தமம். சாந்திகம் மத்திமம். காமதம் அதமம் என வறிக.

விபூதி தாரண பலன் :

விபூதியையணிந்தவர் எவ்விடத்திற் போசனஞ் செய்கின்ருரோ அவ்விடத்திற் பார்வதி சமேதராகிய பரமசிவனும் உண்கின்றனர். உடம்பு முழுதுந் திருநீற்றையணிந்தவரை எவர் பின் செல்கின்றனரோ அவர்கள் மகாபாதகராயினும் பரிசுத்தராகின்றனர் எனச் **சூதசங்கிதை** கூறுகின்றது. காலை, உச்சி, மாலையென்னு முக்காலங்களிலுந் தரிக்கின்ற மெய்யன்பர் எக்குலத்தவராயினும் அவரைச் சிவபெருமான் என்றே பாவிக்கக்டவர் என **மானவசங்கிதை**யிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மெய்யன்புடன் விபூதி தரிப்பவரைச் சிவபெருமான் நீங்காது நிற்பர். அதனுல் சர்ப்பம், சூரியன் முதலிய கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள், திசைத்தெய்வம், யமன், காலன், யமதூதர், அக்கினி, கொடுநோய்கள், அவுணர், இடி, பூதங்கள், சிங்கம், புலி, கரடி, முதலிய கொடியனவற்ருல் வருந் துன்பங்கள் அவரையணுகமாட்டாவாம். அவர் இரு வினைகளையும் வென்று சிவஞானம் பெற்று முத்தியடைவார் என்பது சத்தியம், முக்காலுஞ் சத்தியமேயாம்.

— **சைவபூஷணசந்திரிகை.**

சைவசமய நூல்கள்

சிவஞானபோதம்	1 - 25
சிவநெறித் தோத்திரத்திரட்டு	— —
சிவபுராணம்	50
சிவராத்திரி மகிமை	2 - 00
சிவராத்திரி புராணம் (உரையுடன்)	15 - 00
சுப்பிரமணியர் மாலை	75
சேக்கிழார் சுவாமிகள் வரலாறு	1 - 00
சைவவினு விடை முதற்புத்தகம்	1 - 75
தமிழருச்சனை மலர்	50
திருக்கேதீச்சர மணவாளர் மாலை	40
திருச்செந்தூரகவல்	75
திருவைந்தெழுத்து	1 - 00
திருமுகாற்றுப்படை	50
திருவருட்பயன்	50
திருமுறைகளும் தோத்திரப் பாடல்களும்	1 . 25
திருப்புகழ்	5 - 00
தேவி தோத்திரட்டு	1 - 00
தோத்திரமாலை	1 - 25
நமச்சிவாயமாலை	75
நடராசப்பத்து	75
நவக்கிரக தோத்திரம்	75
நவராத்திரிப் பாமாலை	1 . 00

Mrs. P. Nagendram.

சைவசமய நூல்கள்

நாலுசித்தர் பாடல்	— —	75
நித்திய கருமவிதி	— —	75
நூற்றெட்டுத் திருப்பெயர் வழிபாடு	—	75
பன்னிருதிருமுறைத் தோத்திரத்திரட்டு	—	5 . 00
பட்டினத்தார் பாடல்	— —	1 - 25
பசுவின் கதை	— —	1 . 75
பஞ்சரத்தினம்	— —	50
பிள்ளையார் கதை	— —	2 - 00
பிள்ளையார் புராணம்	— —	2 - 50
மாணிக்கவாசகர் சரித்திரம்	— —	1 - 25
மாரியம்மன் தாலாட்டு	— —	1 - 75
மார்கழிப் பாராயணம்	— —	2 - 00
மழை வேண்டல்	— —	75
வளையற்சிந்து	— —	60
விநாயகர் அகவலும் கவசமும்	—	50
விநாயகர் தோத்திரமாலை	— —	2 - 50
நாகதம்பிரான் மான்மியம்	— —	1 - 00
கேதார கௌரிவிரதம்	— —	65
சேக்கிழார் பெரியபுராணம் தடுத்தாட் கொண்ட படலம்	—	1 - 00

அச்சிட்டுப் பிரசுரித்தவர்: மு. கணபதிப்பிள்ளை
ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் 23—7—80